

obok starej biednej Rumunki
a może przeklinając świat?
Więcej dobroci – więcej trudu
więcej zła – więcej radości.

Mieć, czy móc

Spełnione wizerunki przyszłości
jak kamień osadzony w naturze ziemi
dają chwilę przejaśnienia
by już za chwilę obarczyć swoim
ciężarem całe otoczenie.
Czy jest to trwały dowód na
stan posiadania stan uduchowienia.
Wieczna odpowiedź na wieczne pytanie.
Mieć, czy móc.

Irena Tetlak

budzenie

czas miesza nam w emocjach
w głowie nowe obrazy
za oknem codziennie
inna pora roku
za krótko
wiosenne szeptanie
na ucho w tej chwili
czyżby znów
czyżby już
coś śpi jeszcze
coś kwili

król życia

jesteś jak drzewo liściaste
masz swoje sezony
i potomstwo w gniazdach
zrucasz z siebie
pożółkłą marność
zostajesz pozbawiony
wręcz nagi
na granicy śmierci

odradzasz się w koronie
by grać na powrót w zielone

przestrzeń

od rana przezroczysta jak wczorajsze morze
przymykam oczy
otwiera się we mnie turkusowa żrenica

z każdej kropli wylania hologram
twojej twarzy
owal prawie niewidoczny
w słońcu – tylko fale zaginają parol

jak bicze chłószczą skały
odmiennie gdy zdejmują z siebie biel
po zetknięciu z granulkami piasku

cisza - znak że wzbiera nowa fala
na powrót oddycham wykrzyknikami
a stopy stawiają wielokropki

pod tym samym niebem

w przydomowym ogrodzie spokój
słysząc jedynie jak mucha brzęczy
(zagubiona na szklanej tafli ekranu
przysłania bieżące wiadomości)
z wieży nie widać żywej duszy
niebywała czystość powietrza
i tylko drżą ciepłe cząsteczki
utrzymują jasność dnia bardziej niż ledy
a czerwień pelargonii jakaś taka inna
mocniejsza
choć co rusz płatek spada na szare
schody które wiją się – jak strużka
krwi albo polna ścieżka...

mała dziewczynka bawiła się w procesję
i sypała kwiatki

o szarlotce, imbirze i o mnie

gdy opowiadasz o marzeniach czasami
pięką mnie aż uszy i policzki
a wyobrażenia smakują jak słodkie na
kruchym

gdy opowiadasz szeptem
wtedy niestraszna mi żadna jesień
ciepło rozlewa się po moim ciele jak herbata
z imbirem

Jerzy Utkin

doskonały

całkiem
zbędny

nadzorca

zbędny
bat i łańcuch

niewolnik
doskonały

pilnuje
się

sam

ludzie i psy

kość
rzucana jak
kamień

pociągnie nas
na dno

będziemy gryźć się
o nią
aż do tchu
utrąty

buda
łańcuch
obroża

i nad pełną
miską

wdzięczne panu
za wszystko

warujące

psy

bezsilni zrobią wszystko

ci
co legli
pokotem

powaleni strachem
bezsilni w swojej
złości

zrobią niemal
wszystko

by tylko udowodnić
że klęska

tak jak zawiść

nie jest ich
udziałem

nie widząc
w sobie winy

obrzucą błotem

Bogu ducha

winnych

dłoń

nikt
nie wyciągnie

ręki

kamień
słowa
u szyi

pomocna dłoń
zaciska się
na

gardle